

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Sanctae Mechtildis virginis ordinis Sancti Benedicti Liber specialis gratiae

**Mechthild <von Hackeborn>
Mechthild <von Magdeburg>**

Pictavii, 1877

Caput XVIII. Quid homo pro negligentis satisfaciat, et quod dominus
septem modis venit in missa.

[urn:nbn:de:bsz:31-60070](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-60070)

Sic enim hæc ancilla Dei vidit in Missa Cor Jesu Christi dulcissimum in similitudine lampadis, perlucidum ut crystallum, ardens ut flamma ignis, et ex omni parte circumquaque ex abundantî dulcedine supereffluens; omnium corda qui aderant cum devotione, melliflue instillabat. Ignis significabat ardorem divini amoris, quo se Christus pro nobis obtulit Deo Patri in ara crucis; dulcedo vero effluens, abundantiam et copiam omnis boni et felicitatis quam in Corde suo nobis donavit: quia in eo omnia nobis salutaria et necessaria habemus, scilicet in laude et gratiarum actione, in oratione, in amore, in desiderio, et in satisfactione, et omnium negligentiarum nostrarum suppletionem.

Cor divinum
ut lampas
ardens et
effluens.

CAPUT XVIII.

QUID HOMO PRO NEGLIGENTIIS SATISFACIAT, ET QUOD DOMINUS SEPTEM MODIS VENIT IN MISSA.

ALIA autem vice, cum pro una persona Dominum oraret, et quid pro ejus negligentia acceptare vellet, inquireret, tale a Spiritu Sancto responsum accepit: « Ipsa quotidie tria *Laudate Dominum omnes gentes* legat. Mane, unum dicat, accipiatque puerum Jesum in dextera sua, representans ipsum Deo Patri cum omnibus operibus infantia et pueritia suæ, in suppletionem omnium bonorum quæ in pueritia neglexit. Secundum legat in Missa, accipiendo Dominum Jesum velut sponsum animæ suæ, reddat se culpabilem coram Deo Patre quod tanto et tali sponso vicem amoris et fidelitatis, nec debitam reverentiam unquam exhibuit, recolens etiam quanta bona ab eo gratis accepit; quia pauper et vilis erat,

sed ipse eam bonis omnibus abundare fecit; offerens Deo Patri ferventissimum amorem quo Christus floruit et omni virtute viruit in sua juventute.

Annulus
Dominum et
animam
simul
circumcin-
git.

Tunc illa suæ paupertatis memor effecta, dixit ad Dominum : « Eia, quam pauper et vilis sum sponsa, quæ nec anulum habui, quo tibi fidem meam consignarem, nisi a te acciperem ! » Statim ostendit ei Dominus anulum tantæ amplitudinis, ut Dominum et animam insimul circumcingeret, habens septem gemmas speciosas. Per has gemmas, septem modos designari intellexit, quibus Dominus venire dignatur in Missa. Primus est quod Dominus cum tanta humilitate illuc venit, quod nullus tam vilis ibi adest, quin ad ipsum humiliter se inclinet, et ad ipsum veniat, si tantum homo ipsum velit. Secundus est quod cum tanta patientia venit, quod nullus peccator aut ejus inimicus ibi est, quin ipsum illic sustineat patienter, et si ei reconciliari velit, lætissime omnia debita sua ipsi dimittat. Tertius est quod tanto amore illuc venit, quod nullus adeo frigidus et obstinatus ibi est, quin ipsum si tantum velit, in amore suo valeat inflammare, et cor ejus emollire. Quartus est quod tam largiflua liberalitate venit, quod nullus adeo pauper est, quem non possit copiose ditare. Quintus est quod se tam dulcissimum et deliciosissimum, et sufficientissimum cibum omnibus præbet, quod nullus tam æger, aut tam famelicus illic est, quin ab eo valeat refici et abunde satiari. Sextus est quod tanta claritate venit, quod nullius cor tam cæcum et tenebrosus est, quod sua præsentia non valeat illustrari et mundari. Septimus est quod tam plenus sanctitate et gratia illuc venit, quod nullus adeo segnus et indevotus ibi adest, quin a suo torpore valeat excitari et ad devotionem incitari. »

Vita Christi
nostram
supplet.

« Tertium *Laudate Dominum* legat in vespere, accipiendo Dominum Jesum cum conversatione tota perfectissima sua; repræsentet eum Deo Patri pro omnibus quæ

neglexit in vita sua : orans per ipsum omnia imperfecta sua plene suppleri. Insuper si omnia deperdita, depravata sive neglecta sua sufficienter recuperare voluerit, sæpius accedat ad illud prænobile et dignissimum sacramentum corporis Christi, quod omnia in se continet bona, omnisque gratiæ est inventivum.

CAPUT XIX.

QUOD BONUM SIT MISSÆ INTERESSE.

DIE quadam cum præ debilitate longius ire non valens, Missam in ambitu audiret, ingemuit, conquerendo se Deo esse remotam. Cui Dominus statim respondit : « Ubi- cumque tu es, ego sum. » Tunc illa requisivit si aliquid obesset quod homines de longe Missam audirent. Cui Domi- nus : « Bonum est ut homo præsens sit ; quod dum nullo modo potest, sic tamen prope sit, ut verba valeat audire ; quia secundum quod Apostolus dicit : *Sermo Dei vivus est et efficax et penetrabilis.* (HEB. IV. 12.) Verbum enim Dei animam vivificat, infundens ei spirituale gaudium, sicut etiam apparet in hominibus laicis et idiotis, qui licet non intelligant quæ leguntur, sentiunt tamen gaudium Spiritus, et inde ad pœnitentiam animantur. Verbum etiam Dei effica- cem reddit animam ad virtutes, et quæque bona, et penetrat eam, omnia ejus interiora illustrando. Sed cum infirmitate vel obedientia, vel alia rationabili de causa præpeditur, ubi- cumque tunc homo est, ibi eidem præsens et cum illo sum. »

Tunc illa : « Eia mi Domine, modo mihi aliquid ex præsentibus Missæ verbis dona, unde anima mea spiritualiter

Verbum
Dei etiam
simplices
penetrat.